

§ 13.

Alle Udgifter, som paa Grund af denne Lovs Forfrifter medgaae i Anledning af smittede eller for Smitte mistænkte Huusdyrs Cuur, Røgt, Affondring og Rensning, eller Rensningen af Stalde, Redskaber eller deslige, eller døde Dyrs Nedgravning eller for anvendte Lægemidler, betales af Eieren.

Alle Udgifter ved Forretninger, som udføres af Dyrlægen efter det Offentliges Foranstaltning, udredes af Amtsrepartitionsfondet eller af vedkommende Kammertasse, udenfor Kjøbenhavn dog mod senere Fordeling mellem Amtets Kjøbstæder, dog at det Offentlige, der har betalt Dyrlægen, hvad der paa ligger Dyrets Eier at udrede, derfor hos denne maa lade sig fyldestgjøre. For de i det Offentliges Tjeneste udførte Forretninger tilkommer der Dyrlægen 1 Rd. 24 Sk. for hver halve Dag, han derpaa anvender, og i Besordringsgodtgjørelse 32 Sk. for hver halve Mil frem og ligesaameget tilbage; dog skal Amtmanden være berettiget til, forsaavidt Forretningen og den dertil fornødne Rejse ikke er foretaget efter udtrykkelig Ordre, efter Billighed at nedsætte Betalingen. For Obductionen af en Hund eller andet mindre Dyr betales 1 Rd., for Obductionen af en Hest eller et Stykke Dvæg 2 Rd., dog at han for de paa een Dag foretagne Obductioner i intet Tilfælde kan oppebære over 10 Rd. For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger tilkommer der ikke Dyrlægen nogen særlig Betaling.

§ 14.

Forordningen af 30te November 1778, Forordningen af 28de November 1806, Placaten af 4de October 1815 Litra A og Placaten af 3die April 1844 ere herved ophævede.

Motiverne til foranstaaende Lovforslag ere saalydende:

Dette Lovudkast er i det Væsentlige overensstemmende med det af Landsthinget under

den foregaaende Session den 17de Februar 1857 vedtagne Lovudkast om ondartede smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene, som derefter blev forelagt Folkethinget, men hvis Behandling ikke der blev tilendebragt.

Ved det Landsthinget forelagte Lovudkast var det ikke Hensigten at ophæve hele den bestaaende Lovgivning om denne Materie, da man ansaae en Deel deraf for endnu at være brugbar. Dette var saaledes Tilfældet med Bestemmelserne i Forordningen af 28de November 1806 angaaende Snive og Springorme med flere Sygdomme hos Hesten samt Forfrifterne i Placaten af 3die April 1844 angaaende Stabsygdom hos Faarene, med Hensyn til hvilke Lovbestemmelser nogle enkelte Ændringer ansaaes tilstrækkelige. Forordningen af 28de November 1806 om Hestesygdomme indeholder imidlertid for en Deel specielle Forfrifter, som ikke saa vel egne sig for en Lov, men kun for en Instrux, og da derhos en anden Deel af Forordningens Bestemmelser netop falder sammen med de for alle smitsomme Sygdomme fælles Forfrifter, som dette Lovudkast indeholder, ansaae Landsthinget det rettest aldeles at ophæve de ældre Bestemmelser denne Gjenstand angaaende, samt at lade de Bestemmelser i Forordningen af 28de November 1806, som dertil antoges stikfede, gaae over som almindelige Bestemmelser i Loven om smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene. Denne Fremgangsmaade er ogsaa fulgt i dette Lovudkast. Da det derhos under Behandlingen af det tidligere Lovudkast i Landsthinget blev betegnet som ønskeligt, at Bestemmelserne om Faareffab ogsaa fuldstændigt kunde indlemmes i den almindelige Lov om de smitsomme Sygdomme, har Ministeriet ligeledes været betænkt derpaa, og det heromhandlede Lovudkast tilsigter saaledes at samle hele den tidligere Lovgivning om denne Materie.

Hvad specielt Faareffab angaaer, bemærkes, at denne Sygdom, især naar den udbreder sig, kan blive meget haardnakket, ondartet og vedlaggende for en af Landmændenes vigtigere Indtægtskilder, hvorfor den bør stilles sammen med de i Lovforslagets § 2 nævnte farligere smitsomme Sygdomme, og alle de om disse i Almindelighed gjældende Bestemmelser ville da